

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăsei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Teopografică”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cismădiei, 27. — În Alba Iulia: la librăria Weisz Bernat „la loter”

LECTII.

Ungurul e falos din fire. Îi place a se lăuda și a parada cu ce are. Așa e în viața socială, așa e pe terenul politic. Știm, că Maghiarii își aseamănă constituția cu cea engleză. Constituția maghiară — așa zic ei — se poate pune cu vrednicie alături de cea engleză, atât pentru vechimea ei, cât și pentru spiritul liberal, de care e condusă. E justă sau nu asemănarea, aceasta puțin le pasă acelor, cari o fac, în special oratorilor și ziariștilor. Ei desmiardă vanitatea publicului maghiar, îi exploatează o slăbiciune — de care altcui sufer și ei — ca să-și poată ajunge alte scopuri.

Nu arare-ori apoi vedem pe Maghiari a se pune alături de cele mai mari și renumite națiuni, cu predilecție alături de Francezi, — Germanilor se consideră superiori, — cu cari așa cred ei, că se aseamănă în nobleță și cavalierism...

Îi vedem apoi pe Maghiarii nostri a se împena cu pene frumoase străine, cari nu le compet. Un Huniade, un Zrinyi și mulți alții au fost, după credința lor, Maghiari și ei se fălesc cu faptele lor, ca cu faptele unor renumiți unguri.

Astfel devin compatrioții nostri fuduli și aroganți și în urma laudelor proprii își închipuiesc că sunt chemați la grozave lucruri, că au să creeze un mare imperiu maghiar, care să poruncească Europei orientale. De aci au venit ei de s'au numit pe sine de civilizații ai Orientului — aiurări, la cari au dat acum de curând răspunsuri nimerite zierale croate.

Dar toate aceste treacă-meargă. Nu mult au să ne imoarte, de oare-ce, știm, că prin ele Maghiarii n'ajung altceva, decât să se facă de ris.

Sînt însă lucruri, cari isviresc din aceste porniri fantastice bolnăvicioase și cari trebuie să ne intereseze. Vom re-leva azi unul singur.

Indată-ce Maghiarii au ajuns stăpâni pe țeară, înainte cu 34 de ani, și șovinismul înăbușit a început a se în-cripa, au pus pe tapet chestia capitalei. Budapesta să fie primul oraș al monarhiei, să întrecă Viena și să impună cu splendoarea lui în Orient, până de-parte pe mările Bosforului.

Așa se cuvenia unei nații de cavaleri, care stă alături de Francezi și e menită a civiliza Orientul barbar...

Ca să se poată ajunge scopul s'a făcut încet cu încetul cea mai mare centralizație în capitală. S'au subordonat centrului interesele țării întregi ca aici să curgă toate, aici să fie centrul comer-cului și de aici să depindă totul, să se dirigeze totul...

Bărbații conducători de pe vremuri ai Maghiarilor au fost minaiți tot mai mult în direcția aceasta de opinia jido-vească, exprimată în presă, pe care au pus mână Jidanii. Jidanilor, stabiliți cu droaia în Pesta, lihnii după averi, le venia bine la socoteală centralizația, ca să poată suge țeara până în cele mai mari depărtări.

Și așa s'a făcut, ear' rezultatul — se nu-l spunem noi — ni-l spune „Ha-zánk” în nrul seu de ieri.

Eată-1:

„După o experiență de 30 ani pu-tem ține o revistă asupra rezultatelor acestei direcții. Avem o capitală splen-didă, dar proletară, care pe lângă gra-ducel mai mare de centralizație se lupă cu mari nevoi, cu deficiți moral și financiar.”

Aceasta e fața monetei; dacă o în-toarcem pe dos, dacă ne îndreptăm ochii în provincă, vom vedea lucruri tot atât de triste, provenite din nenorocitul sis-tem de centralizație, făt al grandoman-iei maghiare.

Centralizația de obicei aduce în paralizie periferiile și le face incapabile de acțiune. Așa e azi provincă, cu ora-șele ei.

Eată și acest tablou tot după „Ha-zánk”:

„Ce aflăm în provincă? Centre provinciale slăbite, bătute în datorii, cari merg repede pe povârnișul deca-denței și în cari e prea puțină forță, ca să poată sta pe picioarele proprii... Cu un cuvânt stagnare economică și mo-rală și decadentă, ca o consecuență na-turală și neîncunjurabilă a politicii urmate...”

Tabloul e cât se poate de fidel și marcant. Stările schițate în el sînt urmările unei direcții greșite. Greșeala însă abia acum o observă o mică parte a poporului maghiar, agrarii, cari au atras atenția ministrului Hegedüs asu-pa ei. Ministrul a promis, că pondul activității sale îl va pune în provincă, că va încerca ridicarea provincii.

Întrebare însă că se va pute acea-sta? Întrebare, că nu-l va sta în cale grandomania șovinistă orbită și — Evrei stăpâni pe situație? de oare-ce sînt pe lume greșeli, cari în urmă, cu toată bu-năvoința nu se mai pot îndrepta. Și Maghiarii au multe astfel de greșeli.

În ori-ce cas recunoașterea situa-ției triste, recunoașterea greșelii e o lecție trașnică pentru compatrioții no-ștri, din care ar pute să învețe. În cas contrar — cum zice „Hazánk” — vom căpăta lecții mai amare, ca acele, de cari am căpătat până acum.” (m.)

Sibiu, 8 Martie 1901.

Din dietă. În ședințele din urmă s'a continuat dezbaterile bugetului mi-nisterului de honvezi. Oratorii opo-siționali, Tóth János, Ugron Gábor și Thaly Kálmán pretind, ca cele trebuin-cioase pentru honvezi să se acvireze es-clusiv din patrie; cer înmulțirea gen-darmeriei și îmbunătățirea salariului ace-lora, de oare-ce ei aduc cele mai bune (?!) servicii țării. Gromon Dezső, se-cretarul de stat, în numele lui Fejér-váry promite luarea în considerare a cel-lor spuse. Ugron pretinde reformarea dreptului de război în direcțiunea, ca civilii să nu fie supuși aceluia. Ter-minandu-se discuția și în special, bugetul se primește cu mari ovațiuni la adresa lui Fejérváry.

A urmat apoi dezbaterile bugetu-lui de finanțe. Referentul Szabó Imre, în scurte cuvinte îl recomandă spre pri-mire. Primul orator a fost Barta Ödön, care combate bugetul, pretinde reforme în sistemul de dare și ca străinii să nu fie supuși la o dare egală cu cetățenii vechi, căci faptul acesta este o încura-jare a străinilor, cari deja aproape a treia parte din țeară au cucerit-o pen-tru ei.

Serbia și Rusia. Regele Sër-biei Alexandru, a fost intervievat de către De Gaston, redactorul ziarului „Figaro” din Paris, asupra relațiilor Sërbiei în esterne.

Regele a zis între altele: Dacă eu nu continui politica esternă a tatălui meu, cauza este, că Milan, condus de unele experiențe personale, n'a ținut în destul cont de comunitatea de rasă și de religie, ce leagă Sërbia cu puternica Rusie. Pe lângă aceasta pot să se susțină bunele relațiuni cu Austro-Ungaria.

Regele a desmănit apoi existența triplei alianțe dintre Bulgaria, Sërbia și Muntenegru.

Apropierea Sërbiei de Rusia tot mai mult este la iveală.

CONTRA TEATRULUI MA-GHIAR. Nu de mult ne am ocu-pat la loc de frunte cu agitați-nea Nemților din Pojun, contra intențiunii guvernului de a opri funcționarea teatrului german de acolo. Acum se anunță din Pojun, că agitația poporului ger-man de acolo și-a ajuns culmea și în ședința municipală de luni, s'a votat o moțiune de protest contra stîrbirii drepturilor mu-nicipale din partea guvernului, ear' în comisiunea teatrală au fost aleși trei membri, dintre cari doi sînt cei mai aprigi luptători ai Germanilor de acolo.

Dar' furia Nemților a mers și mai departe. Ziarul „Presburger Tagblatt” atacă cu cea mai mare necruțare teatrul și teatraliștii ungurești și provoacă pe toți Nemții conștiinței de demnitate lor națională, să nu iee parte la re-prezentățiunile teatrului ma-ghiar, ca astfel să-i facă impo-sibilă existența.

Miscări electorale. În toate părțile țării s'au pornit mișcările electorale. Partidul guvernamental a început constituțiile și candida-rile, tot astfel kossuthiștii și ugroniștii încă sîn adunări și se asigură pentru alegeri. Causa ace-stor generale tendențe de a ocupa teren cât mai sigur este credința unora, că alegerile vor fi fixate pe luna lui Iunie. Din programul de muncă al cabinetului Széll însă nu e verosimilă presupunerea atât de apropiată a viitoarelor ale-geri. Discuțiile bugetare încă vor dura vre-o săptămână, apoi urmează dezbaterile de apro-priație, înarturarea contractului cu societatea de navigațiune „Adria”, legea de incompatibili-tate, proiectul de reformă administrativă etc., cari toate vor da ansă la vii discuții parlamen-tare. Faptul, că o nouă schimbare între țispani e pusă în prospect, încă dovedește, că alegerile viitoare vor fi aminate până la toamnă.

Numai ungurește. Societatea scriitorilor și jurnaliștilor unguri, „Olthón”, a trimis o circulară adresată tuturor publiciștilor „patrioți” germani din patrie, ca pe viitor în jurnalele lor să nu folosească decât numai numirea maghiară a localităților și stradelor, ca astfel străinătatea să se deprîndă cu numirea maghiară, care de altfel va fi executată cu forța prin lege. — Credem, că toate ce apar în limba ger-mană în Ungaria vor să se pună pa-triotica provocare la — coș.

ANTON WALLUSCHNIG, unul dintre fruntași conducători ai orașului Fiume, nefind mulțumit cu soluțiunea dată che-stiunii sumane de prin-ministrul Széll, a adresat o epistolă, în care cere resti-tuirea stărilor dintre 1872—1897, stări unice potrivite cu dreptul autonom al orașului, și cari singure pot asigura or-dinea și pacea între cetățenii orașului Fiume.

Stat polițienesc.

Budapesta, 4 Martie.

Cine a crezut, că volnicile poliției ungurești au încetat, s'a înșelat amar. Dovadă este cazul întemplat cu oca-siunea aranjării ședinței festive a socie-tății „Petru Maior” de aici. Ultimul punct din program: „Imnul Unirii” a fost au-primat de poliție, n'a fost permis să fie executat.

Această volnică procedură a poli-ției din capitală ne-a întărit convingerea la toți, că orgia șovinismului ungureș, a ilegalităților polițieneste își face men-drele și sub regimul demagogului Széll Kálmán, care promite zilnic „drepte-tate și egalitate” tuturor, ear' când ajunge treaba la fapte, pune poliția să ne conturbe și cea mai nevinovată pe-trecere, în care om cu minte sănătoasă nu poate găsi nici cea mai mică umbră de demonstrație politică contra statului.

Protestul nostru contra acestei vol-nicii trebuie să răsună în toate colțurile locuite de Români. Nedreptățile strigă-toare la cer, ce ni-le fac puternicii zilei trebuie să le știe toți Românii, ca înima lor să svinească plină de indignare contra acelor, cari ne conturbă momen-tele noastre cele mai senine! Glasul no-stru de protestare trebuie să deștepte în public convingerea, că guvernul ma-ghiar în nebunia șovinismului, de care este condus în toate acțiunile sale, ne este dușmanul cel mai periculos, care până și petrecerile ni-le împedecă, fără nici o cauză binecuvîntată.

O poezie frumoasă, fără nici o alu-siune contrară patriei, ori vre-unei alte naționalități din patrie, este oprită de poliție. Căci ce se zice în poezia scrisă de dl Andreiu Bărsan? Să dăm strofa primă:

„Pe-al nostru steag e scris unire,
Unire-n cuget și-n simțiri,
Și sub mareașă lui umbră,
Vom înfrunta orice-oc loviri.”

Oăntarea acestei poezii înseamnă demonstrație contra statului maghiar? De când? Ce cuprinde în sine această

FOIȚA „TRIBUNEI”

Voluntar de silă.

(Urmare).

Berta arunca priviri asupra străi-nului cu tot mai mult interes. Și el călătorește deci la Port-Leon, își cugeta dînsa, aflând foarte stranie această în-tălmire întemplătoare. Voiu și acuzi în Port-Leon cine e acest bărbat inter-esant, — își urma ea firul meditațiun-ilor, căutând în amintirile ei ceva nume bine sunător, care mai mult s'ar potrivea la șarmantul exterior al necunoscutului ei tovarăș de călătorie.

Străinul ședa la locul seu cu o atitudine ireproșabilă. Când au trecut de gara Laigle, unchiul Ciril a pus la o parte gazeta, și-a luat o țigară, apoi distras s'a adresat Bertei cu întrebarea de nu are cumva la ea chibrite? Fata i-a răspuns negativ.

— Oh, prevedință preînțeleaptă! Bătrânul ar vrea chibrit, — își cugeta străinul, și cu afabilă complășantă îi oferî chibritelnița sa lucrată cu multă artă. Între călătorii un chibrit oferit și primit dă adese-ori prilej de a face cu-noștință. Țigara unchiului Ciril nici pe jumătate nu arse, când ghiața era spartă deja. Începutul acesta norocos deșteptă în Berta cugete de tot curioase.

— El încă merge la Port-Leon! Cine știe, de nu cumva chiar fiitorul meu bărbat șede vis-a-vis de mine? Tata ni-a telegrafat să plecăm cu trenul de dimineață; probabil că astfel va fi voit să ne deie prilej de întâlnire.

A șoptit această părere unchiului ei, care îi făcuse semn aprobător. Și nepoata și unchiul priveau cu tot mai multă simpatie la tînărul bărbat.

Trenul se opri. Sosiră la Port Leon. Unchiul își privi ciasornicul.

— Tocmai bine sosim pe dejun. — Și s'au dat jos din tren toți trei.

Giamantanele și cutilele ajunseră în scurt timp în aia dintre birjele orașe-lui. Căpîva indigeni, cei mai mulți în pitorescul port nomandian, priveau cu-riosoși la cei trei străini. Tînărul caval-er nu mai fusese nici-odată pe acolo. Cu toate acestea nu-l părăsi nici pe un minut ușurința aceea de băiat răsfățat. Nu-și da de loc seamă de urmările pur-tării sale nesocotite. Se părea ca-și-cum frumuseța Bertei l-ar fi ținând în stă-pânire ca și cu oare-care putere de vrajă. Îi devenise adevărată ideea fixă cugetul, că nu se mai desparte de ea.

— Nu cunosc orașul, — a zis cătră dl Collassier. — Află-se în el vre-un ho-tel bun?

— Negreșit. „Soarele de aur”, al cărui proprietar e Vigourieux bătrânul, e bun hotel; și mai bun e însă la „Tre balene”, proprietatea lui Le Cordec, odinioară soldat brav. Eu și nepoata mea ne încuierăm la hotelul bri-gadei.

Tînărul era încântat de succesul acestei strategii; acum știa unde are să logeze încântătoarea lui tovarășă de că-lătorie. La moment a fost gata cu răspun-sul. A zîmbit și cu mare aplomb a răspuns dlui Collassier.

— Și eu voi lua acolo cuartir.

Unchiul Ciril a apăsă pe piciorul ne-poatei sale.

— Copila mea, — i-a șoptit el, — aventuri de acestea numai în romanuri mai poți afla. Nici o îndoială, că tînărul acesta e mirele tău! Anzi? Și el se încuierăză la noi, în cuartirul ta-tălui tău... Fii afabilă cu el. În ade-văr e un om plăcut, foarte plăcut... îi ofer loc în birja noastră...

— Ofere-ți, unchiule, ofere-ți! — a răspuns Berta, îmbujorându-i-se obră-jorii.

Cinci minute mai târziu birja în-ainta repede pe strada principală a ora-șului. În preajma primăriei a cotit pe altă stradă, a trecut pe lângă subprefec-tură și în scurt timp a ajuns la riul Ba-liveau, care împarte orașul în două părți.

Hotelul comandai de brigadă stă-tea solidar într'un mare loc deschis; lângă el o căsulfă de vară. După că-teva minute colonelul Collassier între sgomotoase sărutări își îmbrățișa fiica.

— În sfîrșit ești aici, mica mea pa-risiană... și ai venit și tu, bradip bêtân? — E mult binisor de când nu te-ai mai arătat pe aici... Numai nu fiți impa-cienți din grija giamantanelor; am re-gulat eu totul. Ear' acum să ne așe-zăm la masă, căci eu așteptându-vă am flămînzit cum se cade.

Tînărul nu observa nimic deosebit. Drept, că la început l'a frapat pre-sența colonelului, cum și împrejurarea, că pe frontul acestui hotel nu era nici o inscripție și nici personal de hotel nu vedea nicăiri, dar' nu și-a bătut mult cugetele cu aceste lucruri neobișnuite, ci a urmat pe unchișul, pe nepoata acestuia și pe colonelul în etajul prim. Sala era mobilată destul de bogat. Un-chiașul Ciril și-a desbrăcat paltonul, ear'

coconia Berta și-a depus pălăria. Pe masă erau trei tacamuri, pe cari era gra-vată mara arhiepiscopoesă.

Colonelul era încântat de reve-de-reă fiicei sale și fratelui seu și radia de bucurie.

— Și ai călătorit bine?

— Escalent, — a răspuns Ciril, — pentru-ce sîntem datori cu recunoștință tovarășului nostru de călătorie...

Unchiașul Ciril făcî nițioasă pauză ca să vadă efectul, apoi arătă spre tî-nărul, care stătea la ușă.

— Și pe care eată și-l present. — Colonelul s'a apropiat repede spre tînăr și i-a întins mîna.

— Sînt foarte bucuros de tovarăș-ul de călătorie al fiicei mele și al fra-telui meu, pofteste cu noi la dejun...

— Dacă permiteți, dl colonel, — a răspuns deobligator tînărul.

Ciril s'a apropiat de fratele seu și trăgînd cu ochiul i-a zis cu mîtră astută:

— Pot cu inimă liniștită să-ți re-comand drept tovarăș de călătorie pe tînărul meu amic.

— Asta-mi place! — răspuns colone-lul... — Marietă, încă un tacăm... dar' grăbește. Și acum la masă! cum se cîntă în Hugenoti.

Dejunul a fost sumptuos, colonelul era de tot preventor față cu elegantul seu oaspe, pe care necunoscîndu-l, îl credea amic al fratelui seu. Tînărul avea destul gust bun, de a nu se minuna de nimic, chiar nici de faptul, că în întreg decursul dejunului nu se arătase în sală nici un chelner barem.

Sigur așa e datina la provincă — își cugeta el, — pe aici omul trăește ca în casa sa proprie. În sfîrșit știu deci, că tatăl ei e colonel și...

Mai departe nu-și putî continua meditațiunile, fiindcă colonelul îi îmbia cu o țigară. Aprinse o havană fină, în timp ce, pentru-ca tocmai se zică și el ceva, întrebă:

— Nu vă plictisiți în acest cuartir pustiu, dl colonel?

— Eu să mă plictisesc? — strigă substitutul brigadirului. — Se vede că d-ta nu mă cunoști nici pe mine și nu cunoști nici vîeșă de soldat... Trebuie să știi, iubite amice... Dar' în adevăr utitucul de Ciril a uitat să-mi te presente. De cine am adevăc oare?

— Sînt contele Jean Palourd de Pontaubry, dl colonel, — răspuns grab-nic tînărul.

— Cum așa, d-ta ești conte? — În-trebă naiv unchiașul Ciril.

Colonelul tuși de vre-o două-trei-ori. Hm, hm, puse la o parte țigara, apoi aruncase priviri săgetătoare spre fratele seu, spre fiică-sa și spre oaspele străin.

— Ce va să însemne aceasta? De ce sînteți așa de perplexi?... Cirile, d'apoi tu nu cunoști pe domnul acesta?

— Numai de azi dimineată am ono-rul a-l cunoaște...

Cuvintele acestea, rostite cu glas timid, produsese catastrofă. Colonelul sări dela masă și cu priviri fulgerătoare măsura pe contele, care încă se ridicase.

— Bine, dl colonel, d-ta nu ești amicul nostru, și d-ta totuși ai cîtevașă să șezi la o masă cu noi, și fără nici o genă te încuierăm în casa comandai de brigadă, în cuartirul meu? (Va urma).

poesie, ca să fie condamnată de poliția lui Széll Kálmán? De când nu-i este permis unui popor să fie unit în cuget și simțiri?

El clar aici volnicia poliției; este clar faptul, că guvernul unguresc tinde într'acolo, că până și manifestările noastre pe terenul vieții social-culturale să le oprească. Am ajuns acolo în viața statului unguresc, că nici să cântăm un cântec românesc nu-ți mai este permis. Pornirile de nimicire națională a Românilor au luat proporții așa de mari, încât fiecare polițist se simte îndreptățit a exercita înviașine asupra petrecerilor noastre, cari nu au absolut nici un caracter politic. Asta înseamnă stat constituțional? Există aici liberalism, când cetățenii sunt eșpuși volniciei poliției?

Procedura poliției cu suprimarea cântării „Imnului Unirii” din programa ședinței festive a tinerimii române din capitală nu se poate justifica prin nimic. Singura explicație ni-o dă *peocătoarea funcționarilor unguri de a ne amări în continuu, de a ne șicana pe tot locul fără nici un motiv*, numai din ură de rasă, numai pentru ca să-și creeze meritele „patriotice” pe scoteala noastră.

Ungurilor le este permis să cânte doina lui „Kossuth” pe tot locul, fără ca să-și conturbe cineva. Și cine a fost Kossuth Lajos? Dușman al M. Sale Imperatorului-Rege până în ultimul moment al vieții sale. Acela, care a declarat dinastia habsburgică de detronată și n'a voit să recunoască pe Suveranul nostru de domnitor al Ungariei nici pe patul de moarte! Un astfel de om e permis să fie glorificat, dar un Iancu, care a luptat pentru tron și dinastie contra rebelilor, nu-i permis să fie amintit. Doina lui Kossuth e permisă în tot locul, dar „Imnul Unirii”, care este adresat credincioșului și loialului popor român, e surgrumtat de poliție. Asta-i dreptate? Asta-i cărmuire constituțională? Asta-i măsură egală pentru toți cetățenii patriei?

Rebeli și trădători sunt aceia, cari glorifică pe dușmanii Suveranului și a dinastiei, ear' nu tinerii români, cari au voit să cânte „Imnul Unirii”. Rebeli și trădători sunt aceia, cari întărită fără preget și șicanează în continuu tinerimea eșită din sinul aceluia popor brav, care la 1848 a fost scutul de pază a monarhiei contra atacurilor acelora, cari azi se girează singuri de patrioți patentați.

Fiecare atac îndreptat contra noastră contribuie la clădirea urei față de tot ce este unguresc aici. Când noi zilnic trebuie să ne convingem, că statul ungar în loc să fie scutul puternic al dezvoltării noastre pacifice, pune în mișcare toate aparatele sale, dela poliția până la ministru, ca să ne impedeze în manifestările nevinovate, exclusiv culturale ale noastre, atunci inima ni-se umple de ură și dispreț față de stăpânitorii nostri. Nădărmata comisă contra noastră numai Ungurilor le strică. Asta ar pute-o și Rudnay Béla și șeful seu dela interne.

Dacă am fi cântat „Imnul unirii”, am fi simțit o plăcere spirituală aceia vre-o 80-90, cari eram de față. Că poliția nu ne-a lăsat să fim părtași de această plăcere, a contribuit singură la potențarea indignării și urei contra volniciei ungurești în inimile a milioane de Români.

Spectator.

Din Arad.

5 Martie n.

Afacerea pedagogilor dela alumneul gr-or. român din Arad mă silește și pe mine de a păși înaintea publicității pentru a da lămuriri asupra unor episoade, cari aparțin publicității și față de cari are drept fiecare Român a-și spune părerea.

Așa cred, că în 27 Februarie a. c., într-o zi de Mercuri, cam la orele 4 p. m. s'au prezentat în cancelaria mea la vre-o 50 elevi din alumneul gr-or. din loc. Cererea alumniștilor a fost scurtă, dar s'gduitoare: „mi-s'au plâns, că de 5 zile li-s'a detras mănăcarea cu totul, pentru ei în alumneul nici nu se ferbe, ear' prefectul alumneului nou li-a aruncat paturile afară. Ca motiv la această ne mai pomenită disciplină mi-au spus, că se aduce din partea consistoriului acea împrejurare, că au cutozat a lua solidaritate cu colegii lor despoiați de drepturile, ce le aveau la societatea de lectură. „Mi-au spus mai departe acești tineri, a cărora paliditate mă îngrozia, că absolut le lipsește mijloacele de trai, că sunt foarte flămânzi și că în alumneul în loc de mănăcare li-se aduc poliști înarmați, cari când văd

atitudinea și fețele inofensive ale sărmanilor tineri prizoniți, cu uimire se încrebeau, pentru ce sunt ei chemați aici? — și indignați s'au reîntors de acolo, unde sulițele n'au loc și unde numai atunci au străbătut, când canalul de stradă din Arad a comis atentat în contra institutului teologic.

Acești tineri mi-au cerut ajutorul și spunându-mi, că P. S. episcopul sigur va fi fals informat despre adevărata stare a lucrurilor, m'au rugat să merg la P. S. episcopul, să-l rog a fi milostiv față de ei și să dispună, ca să li-se dea mănăcare, pentru că mulți dintre ei s'unt bolnavicioși și să li-se permită a-și duce paturile în odăi.

„Mi-am ținut de datorință ca Român și ca om, a merge la capul consistoriului și a mă ruga în interesul acestor tineri nefericiți și batjocoriți, pentru că a se ruga și pentru criminali este lucru creștinesc. „I-am spus P. S. episcopului starea deplorabilă, în care se află tinerii alumniști și eu indignare am protestat contra procedurii dlui prefect, care periclitează viața tinerilor, aruncându-le afară paturile în iarnă ghea, când influența zilnic își cere jertfe și boale contagioase grasează în Arad. „I-am spus și aceea, că o astfel de disciplinare: a flămânzi pe cineva zile îndelungate în Europa cultă nu mai există nici față de cei mai periculoși criminali, ear' de altă parte, că foamea la tineri și altcum slăbuți și rău nutriți, poate produce boale tifoidice. „L-am rugat să fie cu bunăvoință și să nu uite, că internatul de fete a trebuit să fie închis tot pentru boale contagioase.

Din cuvintele P. S. episcop m'am convins, că este cât se poate de rău informat și într'adevăr o foarte puțină mângâiere m'am reîntors din aula episcopască.

Pe delegații tinerimii, cari mă așteptau, i-am sfătuit la blândețe și purtare corectă și le-am dat sfatul să se reîntoarcă în seminar; văzându-i tângii de foame le-am dat bani să se hrănească.

Acesta a fost amestecul meu în afacerea alumniștilor din Arad.

Această afacere este atât de compromițătoare pentru consistoriul din Arad, încât eu am crezut, că cu puteri întreprind să scriu aceia, cari poate neogândind la urmării au pregătit-o, să o aplănez în mod just și echitabil. Pentru că dacă știam, că prin un organ de publicitate, care și astăzi are temeritatea a se numi național, cei dela consistoriu își vor preamări faptele lor rele, mergeam la poliție și nu ca Român, nici ca unit, ci ca cive al Aradului, care plătesc din sudoarea feței mele dări grele, pretindeam în numele umanității să dispună, ca tinerii și altcum rău nutriți să fie așezați în cuartiere încălzite, să fie alimentați.

Pentru fapta însă, că eu ca unit am cutozat să merg cu rugare la episcop gr-or. sunt zilnic insultat în acel ziar, căruia — durere — eu i-am dat cel mai puternic sprigin. Oamenii dela „Tribuna Poporului” aliați cu acele elemente, cari nu de mult erau în tabăra dușmanilor națiunii noastre, cugetă că și pe mine mă vor pute intimidă, cum persecută și neliniștesc toată viața celor mai buni profesori ai institutului teologic-pedagogic și cari au singurul păcat de a nu se închina patimilor unor oameni ajunși prin intrigi și prin batjocorirea principilor profesate de ei să stăpânească o diecesă.

(Va urma). Dr. Stefan C. Pop, advocat.

Obstrucția în parlamentul englez.

Partidul irlandez, în sfârșit unit, reia un rol și o importanță considerabilă în camera comunelor. Nici-odată, de 15 ani, el n'a fost așa de activ, după cum se prezintă dela începutul sesiunii.

Tactica sa începe a reinvia, anume obstrucționismul, vechiul obstrucționism al lui Parnell. Dar timpurile s'au schimbat, Sistemul închiderii discuției, introdus de mai mulți ani, a distrus cu totul sistemul obstrucționismului.

Totuși, cu multă răbdare și dibăcie, este încă posibil a eluda acest sistem. Fără a opri carul, se poate în fiecare moment a se pune un băț între spițele roților. La aceasta se selice d-nii Redmond și O'Brien.

Trebuie să mărturisim că au reușit destul de bine.

Nenumăratele lor chestiuni au prelungit foarte mult discuția mesejului. Timpul trece, și parlamentul englez nu poate lucra nimic, căci reprezentanții irlandezi îi împiedecă.

Și aceasta până-când va ține? Până la *home-rule* sau până la esproprierea tuturor proprietăților irlandezi, espropriere cerută mai zilele trecute?

În ședința de Luni a casei de jos s'au petrecut niște scene fortuoase. Fiind vorba de votarea unui credit mai mare și venind rindul la votare, mai mulți deputați naționaliști irlandezi n'au voit să-și dea voturile în modul obicui-

nuit. În chipul acesta voiau ei să protesteze, pentru că se închisese discuția și astfel li-se luase posibilitatea de a pertracta în parlament și partea proiectului referitoare la Irlanda și a-și spune acolo păsurile lor. Președintele declară, că provoacă la ordine pe cei 11 deputați irlandezi. Atunci la propunerea unui alt deputat, se hotărî, ca Irlandezii să fie scoși din ședință. Ei însă nu voiau să se depărteze din sală. „Suntem rezoluci decisi a rezista!” strigară ei. Atunci președintele provocă pe *sergenții poliției din cameră să-i scoată cu putere*.

Așa s'a și întâmplat și Irlandezii cedând numai forței majore părăsiră sala fluturându-și pălăriile și strigând: „Dzeu să proteagă Irlanda.”

Ziarul „Times” scrie despre cele petrecute: „Incidentul nu e nou, dar membrii casei de jos încă nici-odată nu s'au opus cu atăta îndrăzneală poronciilor Speaker-ului. Radicalul „Daily Chronicle” zice: „Scenele de ieri ne aduc aminte zilele cele mai rele din lupta pentru *Home-rule*.”

Revistă externă.

Lauda armatei germane.

Împăratul Wilhelm II. a adresat trupelor germane comandate în Kiao-Ciau înainte de plecarea lor următoarea vorbire caracteristică pentru superba sa dispoziție sufletească:

Soldați! Plecați într-o țeară, care din ultimele evenimente s'a convins, ce este disciplina germană și curajul german. Străinii au putut vedea, ce însemnează a ofensa pe împăratul Germaniei și pe ostașii lui. Am dat serioase dovezi dușmanului nostru și toate națiunile au văzut, cum știe soldatul german să lupte, să învingă, să moară. *Toată lumea se închină cu respect înaintea meșteșugului și a perfecțiunii noastre războinice.* Dovediți și în străinătate disciplină neescepționabilă, subordinațiune, curaj și toate calitățile bune trupelor și sufletești. Aveți grijă, că *gloria patriei se va lăfăscă pe tot rotolugul pământului*, ca emblema armatei și a marinei militare să rămână nevătămată, ear' steagul ei nepătat să fie. Poftesc dela voi, să fiți demni de cameraziile voștri din străinătate.

Regele Victor Emanuel, împăratul Wilhelm II. și regele Portugaliei amenințați cu moarte.

Poliția din Genua a deținut în zilele trecute pe anarhistul Lavechia, soț din Rio-de-Janeiro (America-sudică) cu intenția de a arunca în aer palatul regal din Roma și astfel a pune capăt vieții regelui italian. Lavechia a denegat totul și bănuiala aruncată asupra lui își perde mult din greutate prin faptul, că el n'a venit de bunăvoie în Europa, ci a fost adus cu sila. Totuși poliția italiană a luat toate măsurile de precauțiune, cu atât mai virtuoase, că și în contra regelui portugez încă s'au descoperit urmele unui complot anarhist.

Ieri o telegramă din Brema anunța următorul atentat contra lui Wilhelm II.: Spre seară, când împăratul intra cu trăsură în curtea gării, însoțit fiind de primarul orașului, un lucrător a aruncat asupra lui un drug de fer destul de mare. Lovitura a rănit pe împăratul dedesuptul ochiului stâng. Împăratul n'a zis nimic cătră primarul, așa, că suita sa din trasură numai la gară l'a făcut atent, că față-i este plină de sânge. Rana împăratului este adâncă, lungă de patru centimetri și la obrazul drept se întinde până la os.

Atentatorul se chiamă Weiland și se crede a fi epileptic. El a fost prins. Împăratul a plecat imediat la Berlin, unde fu întâmpinat de împărăteasa și de cancelarul imperial.

Mesajul presidentului Mac Kinley.

Washington, 20 Februarie n. Mesajul dlui Mac Kinley cătră camere insistă asupra necesității de a întinde raporturile comerciale; recomandă încheierea unor tratate cu clauza reciprocității; exprimă dorința ca pe viitor diferendele între Statele-Unite și celelalte puteri să fie reglate prin arbitragiu, ear' nu prin războiu.

Mesajul amintește războiul cu Spania; el asigură, că națiunea americană va da dovada capacității ei de a administra ori-ce nou stat dobândit. Atitu-

dinea Statelor-Unite în China a răspuns spiritului american. Mesajul vorbește în fine de Cuba și de Filipine.

Germania, Anglia și Rusia.

În camera imperială Bülow răspunzând unei interelațiuni în chestia petrecerii împăratului în Anglia și a unui articol al *ziarului comercial și industrial* din Rusia îndreptat în contra persoanei sale, zise scurt și precis: „Visita împăratului la Londra n'a fost nici politică, nici curtoasie, numai *umanitate*. Nimic nu s'a schimbat în relațiunile Angliei față de Germania. Între Germania și Rusia nu există nici un contrast, care să nu poată fi delăturat. Dar Germania voeste deplină egalitate, căci Germania nu este mai mult avisată la străinătate, ca străinătatea la ea. Sperează, că va ajunge la înțelegere cu Rusia, dar numai pe baza deplinei reciprocități și deplinei independențe economice a Germaniei.

Știri mărunte.

Din Madrid. Noul cabinet s'a constituit sub prezidenția lui Sagasta. Se speră că el va sistă starea de asediu din Madrid și Valencia și va restitui în toată Spania garanțiile constituționale.

Reuniunea de cântări din Recița.

— Concertul dat de reuniune. — 1 Martie n.

Reuniunea de cântări și muzică din Recița-montană a aranjat în seara de 23 Februarie n. un concert, după un program compus cu multă îngrijire. Ne-a surprins plăcut prestațiunile acestui cor nu de mult reînființat, și cu atât mai virtuos, căci în timp relativ scurt, a putut pași în public cu piese foarte grele, pe cari le-a știut atât de armonios și plăcut a le executa, încât pe lângă satisfacția sufletească de care era stăpânit publicul, compozitorilor pieselor executate li-se poate gratula nu numai pentru că au putut crea cântece de un timbru atât de național, ci și pentru că se află dirigenți cari pătrunzând în coloritul pieselor, știu deștepta și în coriști voea și gustul pentru frumos.

Un astfel de dirigent e și dl Iosif Velcean, bărbat tânăr, care pe lângă alte calități frumoase, are temeinice cunoștințe musicale, și care după cele prestate promise mult pe acest teren în viitor. Meritul d-sale crește cu atât mai mult, cu cât cu puteri tinere, cari abia acum au trecut peste proba de foc, a putut prezenta ceva atât de armonios. Dar tocmai în aceste puteri tinere residă trairia și viitorul corului Reșiței-montane.

A și fost timpul, ca Recița-montană, în carea locuiesc 1300 suflete Români, coloniști dela mănăstirea Tismana, cari dela au început prin căsătorii a se amalgama cu străinii, să aibă un cor, unde pe lângă cântare să se cultive limba, alipirea cătră neam și mândria națională.

Trecând la însuși concertul, acela a fost ascultat și apreciat după merit de un public de tot coloritul național și de toată pozițiunea socială a Reciței, care abia a început în spațioasa sală a hotelului „Klemens”. Interesul a fost mare, atențiunea din ce în ce mai încordată, ear' satisfacția sufletească și-a ajuns culmea, când s'a cântat piesa „Stefan și Dunărea”. Corul de circa 70 puteri, cu membri în etate între 10 și 30 ani, s'au prezentat pe bina sălii în costum național. Costumul național al coristelor, a ridicat și mai mult farmecul cântărilor, scoțând cât mai în relief coloritul național în cântările: „Răsuneț dela Crigana”, „Trecui valea cu Varia”, „Din zăvoare”, „Răsunețul Ardealului” și „Stefan și Dunărea”. Aceste piese, sub potopul aplauselor, au și trebuit să se repeteze. Îndeosebi „Stefan și Dunărea” s'a dovedit a fi punctul de forță al corului. Străinii priecători de muzică se simțeau fericiti că au putut auzi ceva atât de perfect și atrăgător.

Ceea-ce caracterizează pe lângă cântare corul din Recița-mont, e disciplina, care e un bun augur pentru viitorul corului, căci zice un proverb: „că precum o școală, așa și o societate fără disciplină, e ca o moară fără apă.”

În pusa s'a jucat cu mult foc și precisiune de cătră cinci Recițeni voinici, frumosul joc „Oălugerul”. Dansul s'a început după tradițiunile obiceiului, cu hora, în fruntea căreia, pentru de a da petrecerii un caracter și mai național, s'a pus domnul preot local David Terfaloga, cu simpatia-i doamnă.

Rezultatul material nu mi-e cunoscut, dar cred că nici acela nu va fi mai jos ca cel moral.

Atât dl dirigent, cât și bărbaii conducători ai reuniunii de cântări, d-nii Crențianu și Crăiniceanu pot fi mândri de isbânda morală din 23 Februarie n. Această isbândă să le dea putere nouă, ca tot cu aceeași desinteresare și tragere de inimă să lucre și mai departe la asigurarea viitorului corului, și atunci pot fi siguri, că din tinerele mlădie de azi, vor eși tot atâția bărbai viguroși și matroane adevărate, în cari fiind deșteptată mândria națională, vor pricepe, că limba și tradițiile culturale sunt pentru un popor cel mai puternic sprigin în lupta sa pentru existență, în contra tendențelor de desnaționalizare.

Cronica zilei.

Sibiu, 8 Martie n. 1901.

În amintirea iubitorilor reșoși. Domnul Sabiu Cerbu, paroh în Păreu (tr. Făgăraș), cu scop de a eterniza memoria mult regretatei sale soții, prebiteră Aneta Cerbu n. Moșoiu, a dăruit fondului vânduvel și orfanilor meseriașilor români, administrat de „Reuniunea sodalilor români din Sibiu”, suma de 5 cor. Starea fondului 722 cor. 20 bani, elocată la „Albina”.

Neecrolog. Subscripții cu inima frântă de adâncă durere aduc la cunoștința conșanșenilor, afililor și cunoscuților, că iubitul lor fiu, frate și nepot Emiliu M. Montani, student al clasei a VI-a gimn. din Blaj, după un morb îndelungat, împărțit cu sfintele taine ale muribunzilor, — își dăte nobilul seu suflet în mâinile Creatorului, azi, Mercuri, în 6 Martie st. n. 1901, la orele 9 a. m., în etate de 17 ani. Scumpele osăminte se vor așeza spre repausul etern în 8 Martie st. n., la 2 ore p. m., în cimiterul român gr-cat. din Zlatna. Fie-i țărina ușoară! Zlatna, la 6 Martie 1901. Iuliu M. Montani, protopop, ca tată. Valeriu, Iuliu și Ioan, ca frați, și alte numeroase rudeni.

† Vasile Gheorghian. Din Iași vine trista știre despre încetarea din viață a lui Vasile Gheorghian, membru distins al partidului național-liberal, fost ministru, senator și prefect și fratele I. P. S. S. Metropolitului-Primat al României.

Dela „Reuniunea sodalilor români din Sibiu”. La fondul pentru acquirarea unui local cu hală de vânzare pe seama „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, au mai contribuit cu câte 20 bani următorii: Candid Candidescu, paroh, Paraschiua Candidescu născ. Bănda (Stena), Ioan Moga, paroh, Salomia Moga n. Dobrescu, Ioan Ghenie, paroh, Dionisie Iuga, notar, Vasile Dobrescu, inv. (Rod), Ioachim Păreu, paroh, Maria Păreu n. Moldovan, Victoria Păreu, Ioan Paicu, inv., Axente Lene, cancelist (Agnita), Teofil Holerga, paroh, Maria Holerga n. Păreu, Septimia și Alimpiu Holerga (Frău), Aron Cotruș, paroh (Lupu), Șerban Cioran, paroh, (Rășinari).

Viriliștii români ai orașului Alba-Iulia pe 1901. 1. Ioan Cirlea, proprietar cu dare de 1936 coroane. 2. Publiu Rozor, arăndașul vămii firgului, 924 cor. 3. Rubin Patifa, advocat 733 cor. 4. Ioachim Fulea, adv. 562 cor. 5. Biserica gr-cat. din suburbiul Lipoveni 476 cor. 6. Dr. Ioan Marcu, adv. 470 cor.

Suplenți: Iosif Cirlea, 391 cor. La oaltă 7 Români. De însemnat, că au total sunt 40 viriliști membri ordinari și 10 membri suplenți.

Concert. Duminecă, în 10 Martie st. n. d-na Milzi Kienbacher-Karnel, cântăreață de operă și concert, cu concursul dlui Fr. I. Czerny, va da un concert la teatrul din loc, cu următorul program:

Erik Meyer-Helmund: — — — — — Geständnis. — Franz Schubert: a) An die Leyer; b) Litaney. — Robert Schumann: Marienwürmchen. — Franz Ries: Wiegenlied. — Camillo Saint-Saëns: Arie aus der Oper „Samson und Delila”. II. Johann Seb. Bach: Ciacona, dl F. J. Czerny. III. Johannes Brahms: a) Liebestreu; b) Feldeinsamkeit. — Franz Liszt: Ess mus ein Wunderbares sein. — Richard Wagner: Träume (Studie zu „Tristan und Isolde”). — Anton Rubinstein: E. blüht der Thau. — Eugen d'Albert: Zur Drossel sprach der Fink. IV. Anton Rubinstein: Romanze; Robert Schumann: Träumerei, dl F. J. Czerny. V. Edvard Grieg: Ich liebe Dich. — Karl Goldmark: Die Quelle. — Gduard Lassen: Allerseelen. — Eugen Hildach: Mein Liebster ist ein Weber. — Erik Meyer-Helmund: Piccola Serenata. — I. Meyerbeer: Arie aus der Oper „Der Prophet” (Segen).

Începutul la 7 ore seara. — Deschiderea casei la 6 ore p. m.

Reservistii bulgari, aflători pe teritoriul României au fost provocați de guvernul din Sofia, să se prezente la corpurile lor de armată. Unii aduc această ordinațiune în legătură cu chestiunea macedoneană.

Káldy Gyula, fost director al operei regale din Pesta, vestit compozitor maghiar, a murit în etate de 63 ani.

Dueluri sângeroase. În Korneuburgii (Austria-de-jos) ofișeri în rezervă Carl Milde și Carl Pellașcher s'au certat la patinat pentru ceva, și în urma acestui schimb de vorbe, a fost între ei un duel cu pistolul, în urma căruia Pellașcher a primit o rană așa de gravă, că peste 1/2 oră a murit. — Tot cu moarte s'a terminat un duel cu pistolul în Timișoara. Krikk Aladar, ofișier în ministerul de agricultură și Korossy György, soğăbrău, au fost combatanți. La a treia împușcătură, Korossy a fost nimerit în plămâni și a căzut jos. Dus la spital a murit între cele mai crâncene dureri.

Moștenitorul de tron Francisc Ferdinand cu soția sa Sofia Hohenberg au plecat din Meran la castelul din Rottenstein și acolo așteaptă îmbucurătorul eveniment familial.

Lupta dela Călugăreni. Ieri seara, la orele 830, a avut loc la cercul militar din București prima conferință din iarna aceasta. Dl. căpitan Al. Anastasiu, dela școala de ofițeri, a vorbit asupra luptei dela Călugăreni. M. Sa Regele încă a asistat la această conferință.

Un învățător omorât. Învățătorul ungur dela moșia contelui Nadasdy (comitatul Aradului) a chefului într-o noapte cu niște țărani unguri din Kis-Varjas. Acesta luându-se la ceartă, au tocat în cap pe dascăl, care a rămas mort.

Comitatul Caraș-Severin — conform ultimului recensământ, numără 448.119 locuitori, față de 407.635 locuitori, câți au rezultat la recensământul din 1890. Va să zică o creștere de 40.484 suflete = 9,3%. Raportul după naționalitate încă nu e cunoscut.

„Steaua” este numele unei foi literare-populare ce se va înființa cu începere dela 1 Martie v. a. c. în Panciova, sub direcțiunea dlui Nicolae Tintariu (Panciova, strada Petofi nr. 4). Prețul de abonament pe un an face 3 coroane.

Moartea unui pictor român. Unul dintre distinși artiști pictori ai Iașului a încetat din viață în Tg. Neamțului, la 15 Februarie. Nicolae Dimitriu Tintoreanu, zice „Even”, e unul dintre cei mai talentați absolvenți ai școlii de belle-arte din Iași, „și-a perfecționat studiile în pictură la Paris, unde s-a distins prin operele sale, făcând cinstite orașului său. La expoziția din Paris operele lui au obținut mențiuni onorabile, precum și la alte expoziții din țară.

De tot tânăr, natură artistică și expansivă, în floarea vieții, de 23 ani, urmărit încă de mult de boala care nu iartă, s-a stins în urma grelelor suferințe. A fost înmormântat Duminică, 18 n. în Tîrgu-Neamț.

Bancă ungurească. „Nagyikindai takarékpénztár” din Chichinda-mare a anunțat bancrut. Perderile sînt 500.000 coroane. Păgubașii sînt mai ales mici industriași, ofițieri publici și mici economi. — Învățați-vă minte, Români!

Perderile armatei engleze din Africa-sudică în cursul lunii Februarie sînt 92 ofițeri și 2274 soldați.

Biblioteca scriitorilor români. În editura stabilimentului de arte grafice „Minerva” a început să apară o nouă colecție de scrieri naționale destinate a forma „Biblioteca scriitorilor români.”

Primul volum apărut, forte de 340 pagini, cuprinde toate poeziile nemuritorului bard dela Miroșci, și este și cel dintău al operelor lui complete.

În acest volum, care nu costă decât 1 leu 50 bani, e adunată întreaga comoară de poezii lăuate de V. Alexandri: Doine, Lăcrămioare, Suvenire, Mărgăritărele, Pasteluri, Legende, Ostașii noștri, și altele.

Nu putem decât aproba din tot sufletul noua întreprindere, menită a înlesni, grație prețului modest, răspândirea scrierilor de valoare și gustul unei citiri folositoare.

Ear inițiatorilor îndrăzneți ai noii bibliotecii, nu le putem decât repeta, împreună cu dl. Vlăduț, care a scris introducerea la primul volum apărut, urările iubitelui poet, pe cari vom avea plăcerea a le reproduce cu altă ocaziune.

Procurare de semințe. Primăvara se apropie. A sosit timpul, ca cei ce se ocupă cu economie și cu grădinaritul să-și procure semințele necesare. Dar de unde? Publicul nostru din provincie s-a obișnuit să cumpere dela negustorășii ambulante de semințe, dela cari primește apoi semințele vechi, care nu încofășește. Astfel din semințele de varză se pomenește de regulă cu rapită sâlbatică, din semințele de morcov galbeni cu morcovi sâlbatici; din cele mai frumoase și mai plăcute flori, ca d. e. viorele, trandafiri de toamnă etc., abia ese câte un exemplar mai frumos, cele mai multe sînt sâlbatici. Sămânța de năp de nutreț de obicei începe să încofășească, când plantele răsărite din semințele de năp cu semnul stelei ale lui Mauthner au ajuns deja să fie săpate. Considerând toate acestea, credem a face numai un serviciu bun on. nostru public cetitor, când îi atragem atențiunea asupra firmei Edmund Mauthner, comerciant de semințe în Budapesta, cunoscând că isvorul cel mai bun și mai vrednic de încredere pentru procurarea de semințe, recomandând din parte-ne în modul cel mai călduros luarea în considerare a numitei firme, pentru-că de acolo capătă sămânță necondiționat capabilă de încofășire, după-cum e și comanda.

Cele mai mari primejdii pot proveni întrebunând perii de dinți rele. Nu putem deci recomanda destul de urgent perfumaria specială Meltzer ca fabricatele ei în adevăr escelente.

MAI NOU.

Italia și alianța întretită.

Paris, 7 Martie n. Corespondentul din Paris al lui „New York-Herald” depeșează, că din cercurile ministerului francez de externe a aflat, că *Italia va intra în alianța Franței și Rusiei*. Italia este determinată la aceasta de împrietenirea dintre Anglia și Germania.

Împăratul Francisc Iosif și Wilhelm II.

München, 7 Martie n. Este răspândită știrea, că împăratul Francisc Iosif și Wilhelm II. se vor întâlni acți, Marti, cu ocaziunea aniversării a 80-a a nașterii ducelui regent Luitpold.

Sfîrșitul războiului.

Londra, 7 Martie n. După „Daily News” între comandanții Burilor și autoritățile engleze decurg pertractări de pace. Astfel războiul s'ar apropia de sfîrșit.

PARTEA LITERARA.

Cum se lucrăm?

— Reflexiuni social-economice. —

(Urmare).

II.

După-ce am văzut care e scopul muncii raționale și ce urmări are aceasta pentru noi, să contemplăm mijloacele în sensul larg al cuvîntului.

În privința aceasta e lege, că mijloacele sînt corăspundă scopului. Pentru munca rațională atari mijloace sînt: *intellectul, timpul și mijloacele în înțelesul strîns al cuvîntului, adică destoiniciile înăscute și instrumentele.*

Intellectul ca mijlocul principal al muncii raționale zace în noi înșine și lucră cu ajutorul cunoștințelor, ce le primim din afară.

Însă munca omenească fie aceea mai mult sau mai puțin spirituală ori materială, pentru fiecare om e ceva *special*, se îndreaptă spre o anumită specialitate ori grupuri de specialități, chiar fiindcă fiecare individ numai un anumit cerc de cunoștințe își poate câștiga.

Însăși natura a dispus așa când l-a înzestrat pe om cu diferite lipse și exigențe cari toate trebuie îndeplinite în același timp, dar nu pot fi îndeplinite decât în felul că fiecare acopere numai o parte din trebuințele sale, ear pentru ceealaltă parte ia în folosință activitatea semenilor sei.

De aici provine, că oamenii în societate așa sînt de strîns așezați unii la alții, încât fără ajutor împrumutat nici cele mai primitive condițiuni de trai nu și-le-ar pute crea.

Tot de aici provine *dividarea muncii*, — această lege fundamentală a economiei naționale, — care dacă o aflăm la leagănul omenirii, azi a ajuns la acel grad de perfecție, care face ca interesele noastre social-economice să se încurceze în o mreje cu mii și mii de ite.

După-ce dar firea lucrului aduce cu sine că activitatea indivizilor singuratici să se îndrepte în altă și altă direcție, după-ce mai departe intelectul e mijlocul principal al muncii raționale, e natural că fiecare om se nisuiască a însuși cât mai multe cunoștințe ce cad în sfera lui de activitate.

Cumcă adevărul acesta l-au înțeles antecesorii noștri de veacuri, dovedește organizațiunea social-economică de azi și în primul rînd dezvoltarea imensă la care a ajuns în timpul modern industria, înțelegînd sub aceasta: economia rurală, comerțul și industria.

În veacul nostru de altfel teatrul atător aparițiuni extraordinare, — zice Michel Chevalier, — membru al academiei franceze, — industria a produs rezultatele cele mai miraculoase. Dovadă e alcătuirea uniunii germane, prin care 20 milioane Germani mînați de interesele industriale, s'au unit sub auspiciile Prusiei și astfel au pus basă la un factor hotărîtor în concertul puterilor europene.

Apoi cuceririle engleze în India. — Anglia stăpînește aici un teritor de 3

*) Michel Chevalier: „National-ökonomische Vorträge”, traducere din franceză.

și 1/2 milioane kilometri cu 135 milioane locuitori.

Acest imperiu uriaș mai estins și mai bine organizat ca acela al lui Alexandru-cel Mare se datorește societății indice, unei uniuni de comercianți și e produsul unei speculațiuni industriale.

Cât de viu arată exemplele acestea forța ce o poartă în sine industria și capabilitatea ei de a guverna lumea, — esclămă el.

Da! căci industria modernă prin mijloacele de comunicație cari împreună continentele, prin comerțul estins pe toată suprafața pămîntului, a ajuns a fi acea putere la care se potrivește cuvintele ce le-a zis Napoleon, eroul dela Campo-Formio și Loeben, când a caracterizat Republica franceză, așa că existența ei ca putere e olară ca lumina soarelui, nu trebuie nesocotită, vai de cine o nesocotește.

(Va urma). George Pătăcean.

Din public. *)

Dare de seamă și mulțumită publică.

Cu ocaziunea seratei musicale aranjată de „Reuniunea femeilor rom. gr.-or. din Făgăraș și jurc. la 15 Februarie c. n., au binevoit a oferi și a suprasolvi următorii P. T. domni:

Dr. N. Șerban, deputat distal 10 coroane; Dr. Moldovan, medic 8 cor.; G. Borzea, notar 6 coroane; Maximilian Recean 3 coroane; Dr. A. Dosa, D. Gabor, învățător, Ioan Bănciu, Mateiu Chiujdea, preot, Nicolae Chiornîță, Ana Motoc, Maria Buceșan, Aneta Stoica de Viș, George Bărbat, vîcenotar, G. Pop, Remus Ramonțianu, I. Wenk, inginer, Dr. I. Rosenberger, avocat și Iosif Hergioaga, câte 2 coroane; Guido de Băszner, comite-suprem, Nagy Károly, N. Borzea, Clement Grama, Baroth József, Ioan Ciplea și George Măndroș, câte 1 cor.

Au incură de tot 512 cor. 85 bani, s'au spesat 267 coroane 45 bani, rezultă un venit curat de 245 cor. 40 bani.

Comitetul își ține de datorință a exprima și pe această cale călduroase mulțumiri tuturor P. T. marimișoși oferenți și suprasolvenți, precum și dărilor lor debutanți, asemenea și dlor aranjeri, cari au contribuit la reușita producțiunii.

Făgăraș, 20 Februarie 1901.

Maria Dan, Ioan Berescu, presidentă, secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Bibliografie.

„Sămbăta morților”.

— Voi din presă. —

„Noua Revistă Română” scrie următoarele: „Sămbăta morților”, dramă din popor, localisată de Teodor V. Păcățian. — Ionel, feciorul unei văduve sărace, iubește pe Ileana fiica lui Petrilă, un morar avut și sgărit, ce nu putea suferi pe Ionel. De giaba sînt toate demersurile primărești pe lângă Petrilă, acesta numai se infurie și suferințele Ileanei se înmulțesc. Petrilă cere dela Ileana să nu mai audă cîntecul de fluier al lui Ionel, și el de dragul Ileanei își sfarmă fluierul, singura lui mîngăiere, dar cu el deodată se mîntuiește și credința, nădejdea inimii lui. De necaz pleacă la cărmău, aici se întâlnește cu groparul care îi spune că la 12 se ved în cimiter toți cari vor muri în cursul anului. Ionel pleacă la cimiter să vadă dacă morarul, care este oficios, nu este între morții anului. Aici adoarme și în vis și se arată că a văzut pe Ileana Pleacă grăbit și disperat, întănește pe morarul și pe groparul. Morarul din unele vorbe ale lui Ionel deduce că Ionel l-a văzut între cei ce vor muri. Aceasta îl înspăimîntă și se îmbolnăvește, Ileana curioasă vine și ea la Ionel și îl întreabă, el îi mărturisește că a văzut-o. Acum Ionel nu mai are nici liniște, își propune să iee lumea în cap, dar mei vrea să vadă odată pe Ileana, se duce la ei în ogradă. Morarul bolnav egise și s'acundă comoara, se întănește cu Ionel și cade mort. Vine Ileana și i strigă: Ucișag. El desperat pleacă din sat. Ileana e bolnavă și înainte de moarte prin stăruința preotului iartă pe Ionel și îl roagă să-i cante afară din fluier, ca odată în vremurile fericeite; moare în cîntecul fluierului.

Dl. Păcățian, de altfel recunoscut ca bun traducător, a localizat cu mult succes această piesă, care are multe părți instructive pentru popor. Teatrul Ardelenilor este în formare, și deocamdată se reduce la reprezentațiile tinerilor diletanți, cari sînt foarte răspândite, întărescându-se de ele cu multă dragoste chiar și țărani. Repertoriul acestor reprezentații e cules aproape tot din comedile lui Alexandri și Vulcan. „Sămbăta morților” e chemată să introducă în teatrul popular al Ardelenilor și drama. Localizarea dlui Păcățian corăspunde ideilor și modului de gîndire al țărănilui.

„Fovestea priveghitoei”, după „Înșiră-te Mărgărite”, de I. Manliu. Estras din publicațiunea „Lui Titu Maiorescu, Omagiu”. București, stabilimentul grafic I. V. Socec, str. Berzei nr. 59. Prețul 25 bani.

Călătorile patriarhului Marcare de Antiochia în țările române (1653—1658), teză pentru licență în istorie, de Emilia Cioran. București, stabilimentul grafic I. V. Socec.

„Insula morților” novelă de R. Voos, tradusă de Andreiu Bărsanu, profesor în Brașov. Prețul 50 bani.

„Țiganiada” sau „Alexandria ai țigănească”, o preafrumoasă povestire în 12 cîntări și vre-o 5000 de stichuri, scrisă acum o sută de ani, de preaisusitul Ioan Budai Deleanu, ear' acum din nou scoasă și pe înțeles întocmită de V. O. — Editura librăriei Ciurcu în Brașov. Prețul 45 cr.

„Enciclopedia Română”, publicată din însărcinarea și sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, de Dr. C. Diaconovich, primsecretarul „Asociațiunii”.

A apărut fasc. XXII. al acestui dicționar enciclopedic, cuprinzînd cuvintele Libelul — Manaliu.

Numărul articolelor acestui fascicoul trece mult peste 1000, și anume conține treizec de articole și vre-o 500 cuvinte cu inițiala M. Partea cea mai interesantă pentru noi a publicațiunii, și anume articolele istorice și biografice românești, de astă-dată ni-se prezintă în număr deosebit de mare și în estensiune ce trece peste cadrul unei mici enciclopedii, dar care e pe deplin justificată prin importanța sujetelor. Dintre aceste articole remarcăm: Literatura (M. Strajan), Lucaci, Lugo, Lytuon (D. Onciul), Malat, Maior, Maiorescu, Măldărescu, Mănăstire, Mangra, Manliu, Manliu, etc. Igiena: Lupus, Mălaiu, Malaria, Mămăliga. Din celelalte amintim: Liber schimb, Licheni, Limba, Limbric, L'Indépendance Roumaine, Linné, Lipova, Lipovani, Lipsca, Lissabona, Livingstone, Lobkowitz, Locke, Londra, Lombroso, Lonyay, Loteria, Ciril Lucari, Ludovic, Luna, Lupu, Lupul, Luther, Lutherana biserica, Lyon, Macedonia, Machiavelli, Madrid, Maghiari, Magnetism, Maimuța, Malaiezi, Mamifere, Mandicevski (Dr. Sbiera), Mangan, Manifest, etc.

Îndeosebi amintim îngrijirea ce se dă chestiunilor mai importante din istoria noastră națională, tractate în cea mai mare parte de distinsul nostru istoric Dr. D. Onciul cu profunditatea și obiectivitatea ce caracterizează toate scrierile acestui savant istoriograf. De interes pentru cercuri largi și de folos real, sînt articolele igienice lucrate de academicianul Dr. Felix, cel mai competent autor român în materie de igienă. Științele naturale, și îndeosebi botanica, deasemenea e bine reprezentată, și întrecă scrierile ce le avem până acum în această materie.

Dintre ilustrațiuni amintim bisericele românești din Lugo, unul dintre cele mai importante centre ale Românilor din Ungaria.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (depozit general pentru România; E. Storck, București) și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă. Prețul de prenumărare pentru un tom broșurat cor. 20 —, legat cor. 23. 20 (în România: lei 25. —, resp 28.50).

O carte bună. Zilele acestea a apărut o broșurică de 65 pagini 4° mic, intitulată „Buna chiverniseală”, dînd sfaturi și îndemnări de muncă și crutare, în limbă ușoară, pare-că anume scrisă pentru popor, și spriginindu-și îndemmurile cu pilde din viața omenimei. Această carte, al cărei titlu e: „Buna chiverniseală”, carte pentru toți, întocmită după ideile lui Samuil Smiles, de Teodor V. Păcățian, cuprinde următorii capitoli: Munca și sîrguința; Obicuința de a chivernisi; Lipsa de îngrijire; Buna rînduială, chiverniseala și Regulele chiverniselei.

Sigur „Buna chiverniseală” a dlui Păcățian satisface unei lipse de mult simțite în literatura populară instructivă. Preoții, învățătorii, directorii școlari au la dispoziție în „Buna chiverniseală” cea mai potrivită carte pentru a o recomanda poporenilor și a o pune în mîinile elevilor ca premiu de esamene. Costă numai 40 bani (20 cruceri) și se poate procura direct dela autor (Sibiu, Hechtgasse nr. 16).

„Bancile de emisiune și circulațiune monetară”, în special Banca națională română, de A. D. Damianof. — București, editura „Nouei Reviste Române”. Prețul 1 leu 50 bani.

Istoria politice, după Sir. Frederick Pollock, de Teodor V. Păcățian, Sibiu, tiparul „Tipografiei” societate pe acții. Editura autorului. Pe 13 coale 8° mic în broșura aceasta dl. Păcățian ne dă idei și cunoștințe despre „originea politice și a scrutiului științifice în filosofia greacă”, despre „evul mediu și renașterea” cu referință la istoria politice, „secolul XVIII. și contractul social” și „teorii moderne despre suveranitate și legislație”. Cât pentru stil și limbă, dl. Păcățian e cu mult mai bine cunoscut publicului român prin scrierile sale de până acum decât să fie lipsă a pune în vedere aci stilul ușor și curat românesc al broșurei „Istoria politice”.

Prețul de 1 coroană (în România 1 fr. 25 bani) e minimalul preț ce se poate pretinde pentru o scriere bună, instructivă și folositoare, cum e „Istoria politice”. Credem deci, că publicul românesc nu va pregeta să și-o procure. Se capătă la autor, în Sibiu (Nagyszeben), Hechtgasse nr. 16.

Ermeneutica biblică, compusă după Ubaldo Ubaldi, de Dr. Victor Szmi-gelski, cu aprobarea ordinarietului metropolitan gr.-cat de Alba-Iulia și Făgăraș. Tipografia seminarului arhiepiscopesc din Blaj. Editura autorului. Prețul 2 cor.

Autorul destinează venitul curat pentru fondul provincial de salarizare al preoților și învățătorilor

Tablouri românești.

La administrația „Tribunei” se află de vînzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna	cor. —40
Portretul Metropolitului Sterca Șuluțiu	—40
Portretul profesorului Gregoriu Silași	—30
Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului	—30
Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii	—40
Catedrala din Blaj	—60
Conferința națională dela 1894	3.—
Românii la Debrețin	—60

Sosiți în Sibiu.

La 8 Martie n. 1901.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Tautschlander cu soția, căpitan din Josefstadt; Lupin, econom din Mediaș; Lüttig, oficial din Agnita; Natalia Rogalsky, crescătoare, Radocsay, Siegmund, Schreiber, Fuchs, din Viena, Engel, Rosenbaum, Engländer, Hochstädter, din Budapesta, Joki, Kollar, din Cluj, Meng din Bodendbach, comercianți.

Hotel „Meltzer”: Thalmann cu soția din Reciu, Timariu din Hateg, Dobrotă din Poiana, Cucu din Corbi, Ursu, Pop, din Mateș, preot; Micu cu soția, notar din Poiana; Dr. Comșa, medic din Seliște; Balla, comerciant din Turda; Thonka, privatier din Seghedin.

Oursul pieței din Sibiu.

Din 8 Martie n. 1900.

Hărțile-monete române	Cump.	18.74	vînd.	18.94
Lire turcești	—	—	—	—
Imperiali (16 R. aur)	—	—	—	—
Ruble rusești	2.46	—	2.54	—
Galbeni	11.26	—	1.840	—
Napoleon-d'ori	19.—	—	9.100	—
100 Marco germane	117.—	—	117.40	—
Livre sterling	78.90	—	24.20	—

Bursa de Budapesta.

Din 6 Martie n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	117.—
„ „ „ 4%	92.35
„ „ „ 6%	92.10
Imprumutul căilor ferate ung.	99.25
Bonuri rurale ung.	98.50
„ „ „ „	98.60
Obligațiunile desp. regalilor	98.60
Losuri pentru regaliara Tisei și Seghedin	140.—
Renta de hărție austriacă	98.15
„ „ „ „	98.—
„ „ „ „	11.25
Losuri austriace din 1860	195.50
Acțiunile băncii austro-ungare	1700.—
„ „ „ „	673.—
„ „ „ „	665.75
Scrieri fondare ale institutului de credit și economi „Albina”	102.—
Galbeni împărătești	11.45
Napoleon-d'ori	19.10
Mărci 100 imp. germane	117.69
London 10 Livre sterlingi	240.60

Bursa de Viena.

Din 6 Martie n. 1900.

Renta de aur 4%	117.—
Renta ung. v. c. 4%	92.30
Imprumutul căilor ferate ung.	91.70
Bonuri rurale ung.	91.30
„ „ „ „	92.75
Renta de hărție austriacă	98.35
„ „ „ „	98.15
„ „ „ „	11.15
Losuri austriace din 1860	196.50
Acțiunile băncii austro-ungare	1693.—
„ „ „ „	6.—
„ „ „ „	668.7

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

Aug. Tschinkel Söhne.

Aducem la cunoștința clienților noștri, că industria fabricilor noastre de chocolată, cacao, candit, de surogat de cafea, de cafea de smochine și de cartonage rămâne tot pe lângă măsura de mai nainte, astfel că și în viitor vom pute să satisfacem prompt tuturor comisiunilor D-Voastre.

[88] 1-1

Aug. Tschinkel Söhne,
liferant al curții ces. și reg.

Numai cele mai bune

perii de dinți, de păr, de haine și de mustațe ale firmei

I. C. Kalb în Hanau (Germania)

sunt de valoare neprețuită. Asortiment bogat cu prețuri solide.

Urgent se recomandă

schimbarea gratis a tuturor perilor de dinți, cumpărate dela mine și având scări de fabricațiune.

Prima și unica prăvălie specială în Ardeal:

Parfumeria Meltzer,
str. Cisnădiei, (palatul comandei de corp)
în Sibiu.

Gustav Meltzer,
fabrică de săpun și lumini str. Gușterii
în Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horia și Ianou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce într-adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comanda se pot face la

Librăria W. Krafft.

Cuprinsul cel mai bogat și mai valoros.

Eminenta revistă pentru politică, literatură, știință și artă:

Noua Revistă Română

ce apare la București (România)

sub direcția distinsului literat prof. univ. C. Rădulescu-Motru
se abonează și se vinde

cu numărul singuraticii a 1 coroană la administrația ziarului „Tribuna”.

→ Apare de două-ori pe lună. ←

Prețul abonamentului pe un an 24 lei, pe trei luni 6 lei.

Redacția și administrația la București, Pasagiul-român 20.

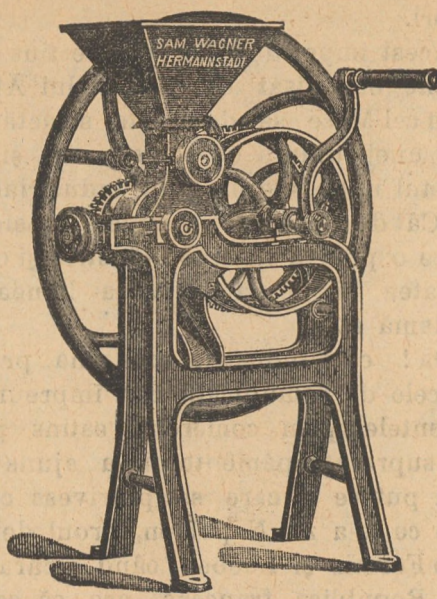
Cu oala orarea ocelor mai distinși literați.

Din editura „Tipografiei”, soc. pe acții în Sibiu.

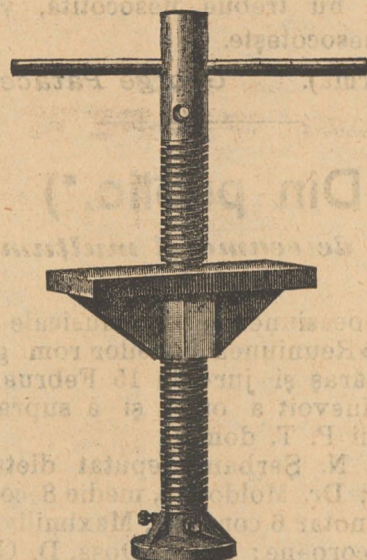
Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	» —50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	» —80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul »Societății de cumpătare»	» 1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	» —24
» Trioiul	» —20
Costan T., Aur, novelă	» —30
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabharata	» —30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	» 1.60
Indreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	» 1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	» —20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	» —40
» Reprivere din Paradoxe sociologice	» —40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	» —10
Russu-Șirianu I., Moara din vale, 8 povești	» 1.40
Simion T., Păcate Domnești, novelă orig.	» —60
Simu R., Monografia comunei Orlat	» —50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Moară de zdrobit.

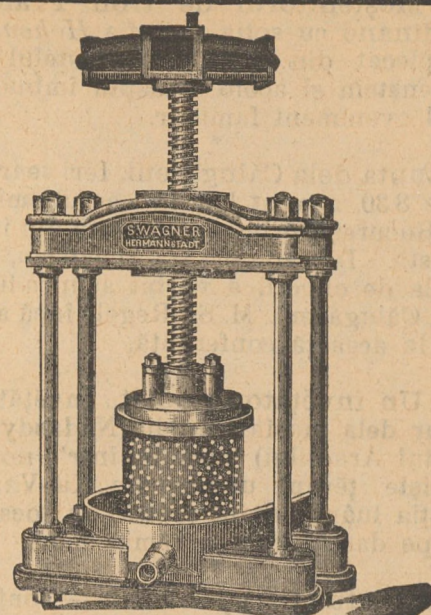
Fus pentru piua de ulei.

Cele mai bune
și mai escelente
mori de zdrobit
simburi de bostani, in, mac, etc.
precum și
piușe de ulei

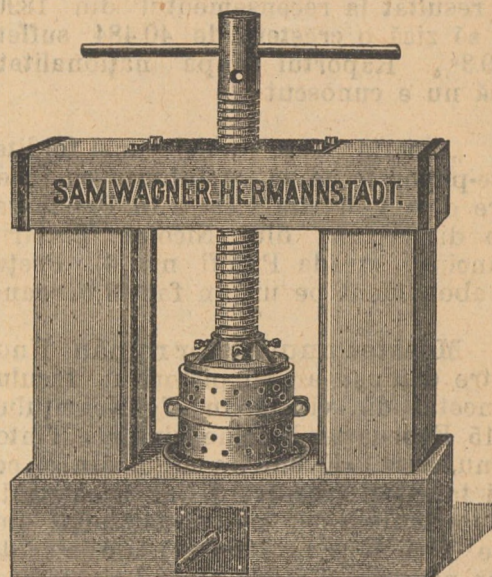
de construcția cea mai solidă din fer
sau lemn, apoi fuse singurate pentru
piușe de ulei și alte recușite pentru
producerea de ulei de masă liferează
cu prețurile cele mai ieftine și pe lângă
cele mai avantajoase condițiuni de plată

Sam. Wagner,

prima turnătorie de fer, Sibiu,
tabrică de mașini și unelte agricole,
atelier de mori și prăvălie de fer,
Sibiu, Piața de fân nr. 1.

Piua de ulei, întreagă din fer.

Piua de ulei, întreagă din lemn.

Un candidat de avocat cu praxă

capătă aplicare în cancelaria avocatului

Dr. Eugen Păt ceanu
în Turda.

[88] 1-3

Acțiuni de vânzare.

30 de acțiuni de ale „Albinei”,
institut de credit în Sibiu,
se vând.

[88] 1-6

Informațiuni la admin. acestui ziar.

Din

Biblioteca pentru toți

ce apare

în editura librăriei Leon Alcalay
în București

au apărut până acum 194 numeri sau fascicule

Fiecare nr. în preț de 32 fileri se află de vânzare la

Librăria lui W. Krafft în Sibiu.

Editorul face cunoscut că și-a propus a pune sub presă mai toate scrierile literare și științifice românești de valoare. În acest scop a început mai întâi cu publicarea, sub îngrijirea dlui I. Bianu dela Academia Română, a tot ce a scris neuitatul nostru poet V. Alexandru, și din care a apărut deja: nr. 180—181 Ovidiu, dramă în 5 acte. 182 Doine. 183 Lăcrimioare. 184 Suvire. 185—186 Mărgăritarele. 187 Pasteluri. 188 Poesii, varia. 189—190 Poesii, alte. 191 Poesii, Ostași noștri. 192 Dumbrava Roșie, poem istoric. 193—194 Legende. Altele dela V. Alexandru vor urma. [86] 5—10

Lupta pentru drept

de
Dr. Rudolf de Jhering

traducere

Teodor V. Păcățian.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

fiecare Român.

— luptător pentru

— dreptul național.

Se află de vânzare la:

Librăria W. Krafft.

Portretul

lui

Dr. Gregoriu Silași

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton în,
în mărime de 24x32 cm. îl trimite francat
pentru 30 bani.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Din editura „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Padureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceturile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstom de mamă. Legenda populară din giul Născudului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojana Năncovă, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Jarnik. Un exemplar ca 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruga cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gevrey. Un exemplar 16 bani.
19. Cănușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un poftor îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Vântura-Teard. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Crăciunului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasticele lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasticele lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgarciul. Comedie de Molière. Un exemplar 60 bani.
30. Lumea prostilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născut-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Rogeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Delfa. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghilean soni. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 80 bani.
43. Mica Fădă. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Busuila pescarului. Poveste de Nicolae Trimbițiu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandra Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O căută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poesii populare »Căntecul bătrâneției. Din culegerile lui I. Pop Reșeganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.